

minis dauci potui data. Sed & cōnuulsis & cōtra vuluæ vitia prodest. At herba ipsa sifit aluum, ac menses ciet, tumoresque imposita mitigat.

De Onobrychide. CAP. CLXX.

ONOBRYCHIS folia habet lentis, ferè longiora, caulem dodrantalem, florem puniceum, radicem exiguam. Nascitur in humentibus & incultis locis. Herba si trita illinatur, panos discutièdi vim habet. Cum vino autem pota, stranguriæ medetur, & inuncta ex oleo sudores mouet.

De Hyperico. CAP. CLXXI.

HYPERICVM alij androsæmon, alij corion appellant: sunt qui & chamæpityn, quoniam semen odore pineam refinam imitatur. Frutex est surculaceus, dodrantalis, rubescens, foliis ruta: flore verò luteo, viola albæ simili, qui quidem digitis tritus sanguineum succum remittit: qua ex causa etiam androsæmon appellatum est: calyculis subhirsutis, in rotundo oblongis, hordei magnitudine, in quibus semen nigrum & resinosi odoris. Gignitur locis cultis & asperis. Urinam cit, subditumque menses trahit: ex vino autem bibitum, tertianis quartanisque liberat. Medetur & semen ischiadicis; quadraginta diebus haustum. Sed & foliis cum semine impositis ambusta sanantur.

Bb. ij.

stolid

De Ascyro. CAP. CLXXII.

Ascyron siue Ascyroïdes, aliis androsæmon, etiam hyperici genus est, magnitudine distans: siquidem ramos habet maiores, ac fruticosus est: foliis interim tenuibus, puniceo colore rubentibus: flores luteos proferet, & fructum hyperico similem ac resinosis odoris: cuius attritu digiti veluti cruentantur: qua de causa androsæmon (quasi humanum sanguinem dixeris) vocauere. Est & huius fructus ad ischiadicis efficax potus in hydromelitis heminis duabus. Nam biliosa recrementa plurima aluo detrahit. Sed dari frequētius oportet, donec sanitati restituti fuerint. Illinitur & ambustis efficaciter.

De Androsæmo. CAP. CLXXIII.

Androsæmon, quod alij Dionysiada, alij etiam ascyron appellant, ab hyperico & ascyro differt: frutex verò est ramalis gracilibus, surculosus, virgultis puniceo colore rubentibus, foliis triplo quadruplòve maioribus quàm sint rutæ folia, quæque trita vinoso succo manant. Habet autem alas in cacumine complures, vtrinque expansas pinnatasque: circa quas flosculi pusilli lutei, & in calyculis semen papaueris nigri, veluti punctis norulisve distinctum. Huius coma contrita, resinofum odorem reddit. Sed & sementritum drachmis duabus potum, excrementa

biliosa

biliofa trahit. Prodest verò maximè ifchia-
dicis: verùm à purgatione aquam in super
forbere oportet. Ceterùm illita herba, me-
detur ambustis, & sanguinem cohibet.

De Cors. CAP. CLXXIIII.

CORIS, quod aliqui etiam hypericum
appellant, frutex est folio ericæ, sed mi-
nore, pinguiore & rubente, dodrantalis, ori-
gratus, acris & odoratus. Huius semen po-
tum, vrinas mensèsq; ciet. Est & auxilio
ex vino potum à phalango demorsis, if-
chiadicis & opisthotonicis: itémque rigori-
bus, addito pipere. Sed & eo vtiliter opistho-
tonici cum oleo perunguntur. [Radix in vi-
no decocta potaque, resolutis egregiè opi-
tulari creditur: sed laborantem inter potan-
dum bene circumquaque operiri decet: si-
quidem corpore toto sudorem ciet, qua ex
re agilitas pristina recuperatur.]

De Chamaepity, seu abiga.

CAP. CLXXV.

CHAMAEPITYS, quam qui Pontum
incolant holocyrton, Athenienses Ion-
niam, Euboici fideritin vocant, herba est
quæ humi serpit, incurvæ similis, foliis sem-
peruiui minoris: at multò tenuioribus pin-
guioribusque & hirsutis, circa ramulos den-
sis, odore piceus: floribus tenuibus, luteis, vel
candidis: radice cichorii. Huius folia septem

Bb. iij.

diebus in vino pota, regio morbo medentur: & quadraginta diebus ex hydromelite, ischiadem sanant. Dantur & hepaticis & vrinæ difficultate laborantibus, ac peculiari-ter nephriticis: torminosis etiam profunt. Utuntur & ea herba Heracleæ Ponticæ incolæ, velut antidoto contra acōnitum, decoctum ipsius propinantes. Porro ad antecedita quoque vitia cum polenta iure decocti subacta imponitur. Contrita verò cum ficibus & pilularum instar exhibita, aluum emollit. At excepta melle cum aris squama & resina, etiam purgat. Extrahit & quæ in vtero morantur, cum melle subdita in pessulo. Mammarum quoque duritias discutit, vulneraque glutinat. Herpetas denique illita cum melle cohibet.

De altera Chamæpitys. CAP. CLXXVI.

Est & altera Chamæpitys, ramis cubitalibus, in anchoræ speciem incuruatis, gracilibus: coma supradictæ, flore candido, ac semine nigro. Sed & hæc pinum redolet. Additur & tertia, quæ mascula nominatur. Est autem herbula læuis, foliolis tenuibus, albis, pilosis: caule scabro, candido: pusillis floribus luteis, ac minuto semine iuxta alas. Resipit & hæc pinū. Vtraque porro vim anteceditæ similē obtinet, at nō perinde efficacē.

Libri tertij finis.